

- 105 πολλάκις ἱμερόεσσαν ἐὴν ἐπέκνυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ἐπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν· ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον ξυνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
- 110 ὄφρα μὲν οὖν Λεῖανδρος ἐδίξετο λάθριον ὤρην,
 φέγγος ἀναστείλασα κατήιεν ἐς δύσιν Ἥως,
 ἐκ περάτης δ' ἀνέτειλε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ
 αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην·
 ἤρέμα δὲ θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχησεν ἀθέσφατον· ἦ δὲ σιωπῆ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα,
 ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηῶ.
 120 ὀκναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρώ,
 οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνενείκατο φωνὴν
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 ἔξεινε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλκεις;
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.